

Római út - Beszámoló

A Vasútvidéki Prohászka Egyházközség Bódai József esperes-plébános atya vezetésével zarándoklatot szervezett október 12-16. között, Pádua – Róma – Assisi útvonalon. Hétfő hajnali *veni sancte* szentmisénken József atya kihangsúlyozta, hogy a kirándulás nem csupán egy turistaút, fel kell fedeznünk a szép jelképekben az Isten jelenlétét. A buszon mondott rózsafüzérbe és közös imádságokba, a Tóth János kántor úr által vezetett szenténekekbe mind a negyvenhatan bekapcsolódtunk. Úti célunkhoz közeledve, hogy lélekben még felkészültebbek lehessünk, megnéztünk egy filmet Pádusi Szent Antal életéről. Az olasz határig hűséges útitársunk volt az eső, de Páduában már gyönyörű idő várt ránk.

A Szent Antal Bazilika felé vezető utunk Pádua barátságos utcáin és egy csodálatos parkon át vezetett, melyben a világtörténelem nagy alakjainak szobrai láthatók. Szentmisénket a Bazilika Szentkereszt Kápolnájában tartottuk, majd imádkoztunk Szent Antal sírjánál, és a múzeumban megtekinthettük ereklyéit.

A kedd délutánt és a szerdát Rómában töltöttük. Róma városhatáránál egy kitárt karú Szűzanya szobor üdvözölt minket, jelképezve, hogy aki idetér, az az Ő oltalma alatt áll. Szerda délelőtt a pápai audiencián a hívők tömege betöltötte a Szent Péter teret. Abban a megtiszteltetésben volt részünk, hogy a Szentatya magyarul köszöntött minket, és néhány jó szava is volt hozzánk. A gyönyörű Szent Péter templomban lévő látnivalókból csak néhányat emelnék ki: személyesen láthattuk Michelangelo Pieta szobrát; a katedrát, melyen a pápai szék található; Szent Péter azon szobrát, melynek lábát a hívők serege az évek során laposra „simogatta”; valamint a pápák és Szent Péter sírjához is lementünk. Sűrű napunk következő állomása Róma legősibb temploma, a Latheráni Bazilika volt, ahol lehetőség volt a szentgyónás elvégzésére, majd a St. Giovanni kápolnájában miséztünk. Utolsó „megállónk” a Sancta Maria Maggiore (Havas boldogasszony) volt, a legnagyobb Mária tiszteletére épített templom. A gyönyörű templom megtekintésén kívül lehetőségünk volt kegytárgyak vételére, valamint az odafelé vezető úton megtekinthettük a Szent Lépcsőt, melyen hívők sokasága vezetkel térdelve.

Csütörtökön reggel a falakon kívüli Szent Pál Bazilikát csodáltuk meg híres kerengőivel, ahol a szerzetesek elmélkedtek és imádkoztak, majd a ferences rend bölcsőjébe, Assisibe vitt az utunk. A magaslatra épült város ma is hűen tükrözi a középkori hangulatot kis, keskeny utcáival, és rózsaszínes kövekből épült házaival. Először a gyönyörű ablakfestményekkel díszített Szent Klára Bazilikában voltunk, ahol láttuk Klára épen maradt holttestét. Utána átmentünk a Szent Ferenc templomba, ahol mise után lementünk a Szent sírjához, valamint megnézhattuk a kiállított használati eszközeit és ruháit. A felső templomban eredeti Giotto képeket láttunk, többek között a „szegények bibliáját”, mely Jézus, a Szűzanya és Szent Ferenc életét tárja elénk egy hosszú képsorozatban. Fájó szívvel búcsúztunk el ettől a gyönyörű helytől. Szállásunk felé vezető utunkon megálltunk a Porcinkula kápolna (Szent Ferenc halálának helye) köré épített templomnál.

A péntek már a pakolásról, az utolsó emléktárgyak megvételéről és a búcsúzkodásról szólt, de természetesen a szentmise nem maradt el. Az Isonzói kápolnánál álltunk meg, és ott tartottuk a

misénket, melyben hálát adtunk az út sikeres létrejöttéért, a lelki megújulásért, és a gyönyörű tájakért, amiket láthattunk, valamint imádkoztunk azért, hogy valóban gyümölcsöző legyen mindenki számára ez a zárándoklat. A hazafelé vezető úton rózsafüzért imádkoztunk, énekeltünk, litániát mondtunk.

Ezúton mondunk köszönetet mindazoknak, akik segítségével ilyen szép kiránduláson vehettünk részt. Plébános atyának a szervezésért, Sárecki Anna idegenvezetőnek lelkiismeretes és nagyszerű munkájáért, a két sofőrnek, hogy végig biztonságban érezhettük magunkat, valamint minden hívőnek, aki imádkozott értünk, és lélekben velünk volt.

Karamuskó Nikolett